

Velečtenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz bi se rada uvrstila med Vaše kотиčkarje. »Zvonček« imam že naročen sedmo leto. Hodim v 5. razred osnovne šole v Žireh. Od svojega petega leta obiskujem tudi sokolsko telovadbo, za katero imam mnogo veselja. Nastopila sem že na nekaterih javnih prireditvah.

Rojena sem v Spodnji Idriji, na našem, po Italijanih zasadenem ozemlju. Mamica mi je že mnogokrat pripovedovala, kako kruti so Italijani z našimi brati. Zato se moramo mi v Sokolu vzgojiti v krepke in zavedne Jugoslovane, da bomo lahko nekoč nesli tudi čez mejo prapor svobode.

Vesela bi bila, če bi v eni prihodnjih števil zagledala tudi svoje pisemce.

Zdravo!

Kendova Vladimira,
učenka V. razreda v Žireh.

Odgovor:

Draga Vladimira!

Naša ljuba država potrebuje navdušenih Sokolic in strumnih Sokolov. Vsi Zvončkarji bi morali biti kot Ti vneti sokolski naraščajniki, da bi si v telovadnicah okrepili telo in duha za nesebično delo v čast in oblast naše kraljevine.

Zdravo, vrla Sokolica!

Gospod Doropoljski.

Spoštovani gospod Doropoljski!

Dovolite, da se tudi jaz oglasim pri Vas. Prosim, če bi sprejeli moje pismo in ga priobčili v prihodnjem letniku. Tudi jaz rad čitam »Zvonček«. Najlepše povesti se mi zdijo: Kako je Barica prevarala čarovnico, Zgodba o palici, Ribič in njegova žena ter Mevše. Jaz sem Topličan. Zagorje in Toplice štejeta okroglo 3000 duš. V Toplicah je večina rudarjev. Ti morajo delati noč in dan v globokih rovih, da si prislužijo vsakdanji kruhek. Jaz sem bil učenec 3. razreda. Dovršil sem ga z odliko. Učite,

ljica gospodična Ölhofer je zelo ljubezniva. Na počitnice bom šel morebiti na Gorenjsko.

Tudi Vam želi vesele počitnice Vaš vdani kottičkar

Adamič Levo.

Odgovor:

Ljubi Levo!

Kajne, kako hitro so minile počitnice. Že smo spet v šolskem delu, v skrbah. Vsak mesec enkrat pa nas bo prišel »Zvonček« kratkočasit in pozabavat. Ali se že kaj veseliš nanj?

Lepo Te pozdravljam!

Gospod Doropoljski.

Čenjeni gospod Doropoljski!

Danes Vam prvič pišem. Sedaj sem tudi jaz naročnica »Zvončka«. Zelo mi ugaja Vaš list. Posebno rada rešujem uganke.

Sem iz Kostanjevice. Mesto leži na otoku reke Krke, blizu pa je starodaven grad, ki so ga obiskovali bosanski roparji.

Hodim v 5. razred osnovne šole. Stanujem v šoli, ker je moj očka šolski upravitelj. Najljubša predmeta sta mi zemljepis in zgodovina.

Z željo, da tudi mene uvrstite v Vaš kottiček, Vas iskreno pozdravljam.

Saša Zagorčeva, Kostanjevica.

Odgovor:

Ljuba Saša!

Vidiš, želja se Ti je izpolnila: Tvoje pismo je natisnjeno v kottičku. Jaz sem si tudi že dolgo nekaj želel: videti Kostanjevico. In veš kaj, letos o počitnicah sem se spotoma res ustavil v tem lepem mestecu in preživel v njem nepozaben dan.

Lepo pozdravi, prosim, očko!

Na svidenje!

Gospod Doropoljski.

..... Ostala pisma priobčimo prihodnjič!